

2017. április 10. hétfő

Jn 12, 1-11

Jézus megkenetésének története János evangéliuma szerint egy részletes, könnyebben elképzelhető, akár még filmbe is illő jelenetet mutat be, melyben több szereplővel is könnyen tudnánk azonosulni.

Az egyik Lázár, akit Jézus csak pár héttel korábban támasztott fel. A zsidók és a főpapok ezért keresik még mindkettőjüket: a hívők, hogy reményük élő bizonyítékát láthassák, a papok pedig, hogy éppen ezt elpusztítsák. Különös érzés lehetett ilyen körülmények között Lázárnak feltámadtnak lenni, az Isten csodájának élő példájának lenni. Anélkül is jelle válni, hogy bármit is aktívan tett volna, közben pedig a mindennapjait élni... Érdekes azon elgondolkodni, hogy Isten minket miben támasztott fel, mire nyitotta fel a szemünket vagy mi az a börtön, amiből kiszabadított az elmúlt időszak során?

A másik Mária, Lázár testvére, aki a testvéreivel együtt vesz részt ezen a lakomán. Ahogyan felnéz mesterére, szereti és végtelen hálát érez azért, amit testvéreivel tett. Ebből a túlaradó szeretet indíttatásából keni meg Jézust lábát. Jézus pedig ezt nem utasítja vissza. Olyan sokszor tanított és adott példát arról, hogy hogyan szeressünk, segítsünk, adjunk másoknak, azonban itt annak a példáját látjuk, ahogy a szeretetet fogadja. Nem flancolásnak, szükségtelen felajánlásnak tekinti, hanem értékeli. Ezzel kapcsolatban azon gondolkodhatunk el, hogy mi is az életünk kenete, amit most Jézusnak adhatunk, olyan őszintén és olyan önzetlenül, mint azt Mária tette?

A harmadik szereplő pedig Júdás, aki régóta ismerte mestere szegények iránti elkötelezettségét. Felhívja a figyelmét rá, hogy ez a tett milyen pazarlás és ezzel az „áldozattal” sokkal nagyobb jót is lehetett volna tenni a világban. Hányszor futhatunk mi is bele olyan kérdésbe, amit törvények alapján szeretnénk megítélni! Jézus erre megint frappáns választ ad, hogy legyünk rugalmasak, az emberek valódi szándékát nézzük. A konfliktus mindig is létezni fog a gazdagabb életvitel és a szegénység között, ahogy a pillanat megélése és a jövő céljai között is. Azonban ez egy *dilemma*, hogy hogyan tudunk ezek az erővonalak között mozogni, nem lehet ez alapján ítéletet mondani. Ezzel kapcsolatban pedig azon érdemes elgondolkodni, hogy mik azok a területek az életünkben, ahol szeretnénk rugalmasabbá válni?

Varga Boglárka (Budapest)